

2593

1ste Beh. af Finanslovf. f. Finanssaaret

fra 1ste April 1871 til 31ste Marts, 1872.

2594

om, at, naar Sagen paany forelægges til Overbetelse, vil Ministeren faa den ønskede Bevilling.

Svensson: Med Hensyn til, at det af tvende Medlemmer er blevet yttret, at det var min Skyld, at det store Skib ikke er blevet sat i Bygning, maa jeg gjøre opmærksom paa, at jeg antager, at de ærede Medlemmer ikke have lagt Mærke til de Dplysninger, som den ærede Minister meddelte idag, thi jeg tror, at det deraf snart vil fremgaa, at det ikke stod i min Magt at sætte dette Skib i Bygning. Naar det ærede Medlem, der sidst talte, yttrede, at jeg ingen Interesse havde for dette Skib, maa jeg paa det Bestemteste modsige det. For at give et ganske kort Referat af, hvad der har tildraget sig, vil jeg kun gjøre opmærksom paa, at, da Skibet skulde sættes i Bygning, blev det opdaget, at Tegningen var feil og feil beregnet, og da man forlangte en anden Tegning, blev der sagt, at hele Skibet duede ikke Noget, fordi Pantseret var for tyndt, der maatte meget tykkere Pantser til, naar man skulde have et nyt Skib. Nu blev der i denne Anledning gjort alle mulige Anstregelser fra min Side for saa hurtigt som muligt at skaffe en god og hensigtsmæssig Tegning tilveie, jeg søgte den hos Direktøren, Underdirektøren og i Udlandet, og jeg skaffede denne Tegning tilveie, men det viste sig — hvilket forresten tildeels ligger udenfor mit Ministeriums Virksomhed, idet jeg gif af, inden Sagen kom til endelig Forhandling — at det Pantser-skib, som man ansaa for hensigtsmæssigt med Hensyn til Pantser-tykkelsen, vilde faa 21 Fods Dybgaaende, og 21 Fods Dybgaaende er efter min Mening et saa stort Dybgaaende i vore Farvande, at jeg rimeligvis ikke vilde være gaaet ind derpaa. Men jeg tror ikke, at en Marineminister under de Omstændigheder, som jeg har været i, kunde forsvare ved et Magtsprog at sætte Skibet i Bygning.

1ste Marts.

Formanden: Jeg finder det ganske naturligt, at det ærede Medlem har kunnet ønske at udtale sig om det foreliggende Punkt, men jeg finder det dog ikke hensigtsmæssigt at vende tilbage til en Sag, som jo allerede har faaet sin Afgjørelse tidligere og nu ikke egentlig ligger for. Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds har Ordet.

Magius: Efter de Udtalelser, som vi hørte igaar af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Madvig) havde jeg ikke tænkt mig at ville tage Ordet i denne Sag, og jeg vilde saameget mindre have gjort det, som Forhandlingerne om den jo ere begyndte at trække temmeligt længe ud. Under Hensyn til de Udtalelser, som vi for hørte fra den ærede Krigsministers Side, tror jeg imidlertid dog ikke, at jeg bør tilbageholde nogle Ytringer angaaende de Spørgsmaal, som navnlig vedrøre Krigsministeriet. Et andet æret Medlem for Kjøbenhavn (Ploug) har dog allerede i det næst foregaaende Foredrag anført Adskilligt til Støtte for Forstærkningens Indkaldelse, og jeg kan derfor i saa Henseende i det Væsentlige indskrænke mig til at bemærke, at jeg ogsaa maa støtte et Forslag derom. Jeg skal tillade mig at fremhæve, at en af de store Feil, som vi have sporet i flere af vore tidligere Hærbestemmelser, har været den, at man havde Organisationsplaner, der kun eksisterede paa Papiret, men som aldrig kom frem i Virkeligheden. Den nye Hærfloy af 1867 søgte at raade Bod herpaa, idet den i Forbindelse med en kortere Tjenestetid satte hyppigere Indkaldelser for at vedligeholde den Dvælse, der er nødvendig. Jeg har i Overensstemmelse hermed altid anset det for en ubetinget Nødvendighed, for at man skulde kunne drage Nytte af Forstærkningen, at den blev indkaldt, og jeg har aldrig kunnet opfatte Bestemmelserne herom paa den Maade, som jeg nu hører, at de ere blevne opfattede af Enkelte, saaledes at Forstærkningen først skulde indkal-